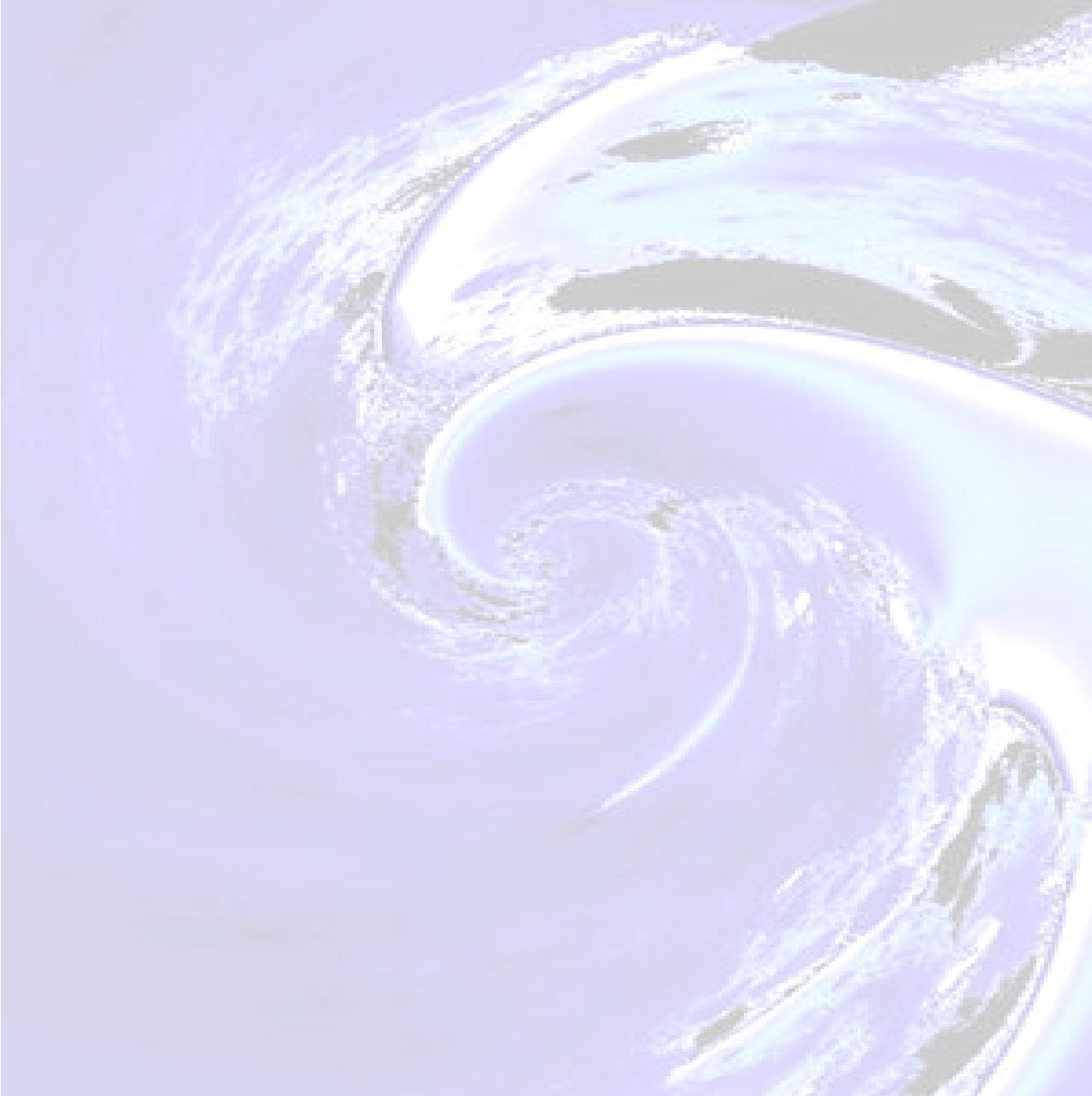
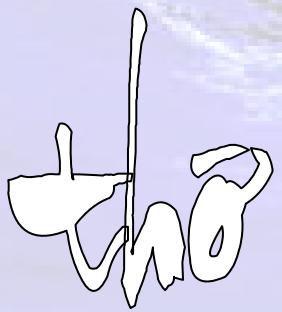

thô
Hoàng Song Liêm

A stylized illustration of a dragon's head, rendered in white against a light blue background. The dragon has a long, thin, upward-curving horn or mustache-like feature extending from its snout. The rest of the dragon's head is partially visible, showing scales and a slightly open mouth.

Hoàng Song Liêm

xứ lạ

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Ngắn ngoè đất khách, quê người
Ôm trái tim sầu hoá đá
Bao giờ biết thuở nào nguôi?*

*Ta vẫn làm dân xứ lạ
Giữa trời, giữa đất bao la
Giặt cánh bèo trôi biển cả
Mịt mù thương nhớ bờ xa.*

*Ta vẫn làm dân xú lạ
Cuối đời làm cánh rong xanh
Biển sâu bạc đầu sóng vỗ
Thân xô ghềnh đá tan tành.*

*Ta vẫn làm dân xú lạ
Suốt đời làm kẻ tha hương
Gối chiếc đêm nằm trăn trở
Khôn nguôi nỗi nhớ dị thường.*

*Ta vẫn làm dân xú lạ
Ngậm ngùi thân lại thương thân
Ta thấy ta ngồi hoá đá
Ngó quanh nào thấy mộ phần?*

chơi voi

*Sương rơi, sương rơi lùng chừng trời
Nghe lòng ta thảm lên chơi voi
Non cao, đường xa, vè không người
Chim rìng theo mây bay xa xôi.*

*Đường mòn quanh co không còn ai
Lời công, lời chiêng lòng u hoài
Ta sâu mong gì Em nào hay
Chiều hiu hiu trắng, mơ đêm dài.*

*Đường về, đường xa, đường xa xa
Bao năm quê người trông quê nhà
Lòng buồn bâng khuâng riêng mình ta
Lung đèo chiều nay giăng mưa nhòa.*

*Trong mơ còn say tình sông hồ
Lời thầm trên môi nghe vu vơ
Ru ta câu ca đời còn chờ,
Em nghe thu về trong tim khô.*

*Trời mưa, mưa hoài mưa đêm nay
Ta nghe nao nao trong hồn đầy
Sương lam giăng buồn đêm tàn phai
Mênh mang, mênh mang tình u hoài.*

nửa vời

*Dài tay năm ngón xanh xao,
Sâu mây tóc trắng, chiêm bao nửa vời.*

*Dài tay mười ngón tay xuôi
Sâu đôi hộc mắt, môi cười ngắn ngo.*

*Quấn quanh năm tháng thừa dư,
Gai chông nhọn hoắt, chân dò dẫm đi.*

*Em về nỗi nhớ ngồi chia,
Kéo cao cổ áo hồn lạnh đầy.*

*Dài thêm hai nhánh tay gầy
Nỗi đau tưởng tiếc cuối ngày mộng du.*

Hà nội đêm giã từ

*Năm cửa Ô xưa, băm sáu phố
Lối mòn, gạch cũ đã mờ sương...
Giã từ Hà Nội, ta đi nhẹ
Đất khách trông vời nோ có hương.*

*

*Từ giã thơ ngày hôn trẻ dại
Vai xanh áo mỏng buổi lên đường
Phương Nam mù mịt trời phương Bắc
Mây trắng giang hồ mây viễn phương.*

*

*Hiu hắt đèn đường thảm nhô lê
Bồi hồi nỗi xót lúc chia xa
Còi tàu giục giã sầu ly biệt
Làn khói đong đưa nỗi nhớ nhà.*

*

*Sông Nhị cheo leo cầu mây nhịp?
Núi Nùng lã chã giọt mưa sa
Hồ Gươm soi bóng đêm nào nhỉ?
Hai mái đầu chung bóng nguyệt tà.*

*

*Giã từ Hà Nội ta đi đây
Kỷ niệm chìm sâu, khuất dấu ngày
Nào biết quê người thân bóng xé
Mây trời lảng dăng tuổi thơ bay.*

đôi mắt

*Trong mắt nhìn biển lặng
Thầm nghe sóng xôn xao.
Trong mắt sâu đêm trăng
Thức giấc một vì sao.
Trong mắt bờ nước cạn
Hiu hắt rùng hoa lau.
Trong mắt nhìn vực thẳm
Ta dỗ mộng ta sâu.*

*Trong mắt nhìn dĩ vãng
Ta gọi hồn chiêm bao.
Lời khô và tiếng khản
Vọng về em phuơng nào?
Gửi cho loài mây trắng
Lời gió đỉnh non cao.
Gửi cho vùng biển mặn
Chập chùng muôn cánh sao.
Con mê tình say đắm
Gửi Em thơ ngọt ngào.*

hội hoa đăng

*Đêm vũ hội cả vầng trăng chót tối
Hội Hoa Đăng mở lối Em vào
Ngập hồn anh bát ngát những vì sao
Em, nữ chúa đã lên ngôi hoàng hậu
Cả trần gian chập chờn hư ảo
Cả trần gian giông bão đã quay cuồng
Giữa cung đình hoàng hậu gấp quân vương
Bốn mùa chuyển vang lừng nhã nhạc*

*Ngọc nữ, kim đồng ngắn ngơ tiếng hát
Khúc ca thiều dùn đặt năm cung
Lòng ta rung vời vời diệu tơ chàng
Đêm bất tuyệt ngọt ca thiên tình sứ
Mời Em vào thăm Uyển ngự đêm nay
Vi vút sáo thần màu nhiệm thơ say
Ta mở ngỏ thuở xuân tình phoi phói
Hoa lá vườn khuya thì thầm tiếng gọi
Tắt trăng đi, đèn rọi dấu chân son
Mỗi đáo hôn ngọt lịm vị môi hồng
Thân quần quýt dây leo ngoài vũ trụ
Hãy tắt đi cả muôn ngàn tinh tú
Thắp lên nào mờ tỏ hội Hoa Đăng.*

cô độc

*Bao lần tôi lên tiếng gọi
Vang rèn vọng lại tên tôi;
Gặp người, chọt quên giọng nói
Xa xăm thoảng nét môi cười.
Gặp tôi, người lên tiếng hỏi
Sao tôi chẳng đáp nên lời.*

*Trái tim người ngăn vách núi
Hòn người vực thăm sâu thêm
Suối khe cung mòn đá cuội
Đội mò một bóng trăng lên.
Chân bước nghìn năm đã mõi
Rừng xưa nguyên thủy im lìm...*

*Chân trời vàng ô đỉ ối
Mờ xa sương khói trên sông
Chim chiều bâng khuâng cánh mõi
Thầm riêng, chạnh nhớ tang bồng
Mong chi mà Em ngóng đợi
Thuyền ta về bến cõi không.
Bao lần tôi lên tiếng gọi
Nghe vang giọng nói người rừng...*

em xa

*Cảm ơn Em đã xa tôi,
Chiều mưa đưa tiễn không lời tiễn đưa.
Chân buồn quên lối đi xưa,
Ngây hồn cỏ dại ước mơ rụt rè!*

*Giọt sầu tâm tã đêm khuya
Tôi ru tôi một giấc mê lạc loài.
Phòng không cửa đóng then cài
Hồn đơn nghe lạnh gió ngoài song thura.*

*Cảm ơn giây phút tình cờ
Cảm ơn Em đến - tôi ngờ quen.
Bây giờ tìm dấu chân chim,
Mờ bay cánh vạc tiếng đêm mịt mùng.*

nhớ nhà trăng tỏ

*Nhớ nhà đêm trăng tỎ
Hương bưởi thơm mái dầu
Tóc xanh màu biếc gió
Thêm cũ trăng hoa ngâu*

*Nhớ nhà đêm trăng tỎ
Ngõ trúc lả bờ ao
Ngot ngào hương luá chín
Tuổi hồng thoảng chiêm bao*

*Nhớ nhà đêm trăng tỎ
Tuổi thơ bay sa mù
Cố hương xa vời vợi
Tóc trắng sâu đong đưa!*

viết cho em

*Mỗi một từ là một tiếng thơ say
Anh muốn viết cho Em tuyệt vời nỗi nhớ.
Nỗi nhớ ấy từ vàng trăng thái cổ,
Từ sao trời khoảng cách những quang niên.*

*

*Những câu âm thầm chắp cánh những đêm đen
Lũ hồng hạc theo mây về quá khứ,
Màu áo lụa còn mùi hương trong tú,
Sợi tóc xưa còn rối lược răng cài
Giọt lệ nào ướt đẫm chiếc khăn tay
Chăn gối lê sầu thơm nồng phấn bướm.
Gửi cho Em, kim la bàn định hướng
Đóa hoa quỳ hư ảo lệch chiều xoay.*

*

*Nửa địa cầu trôi trong góc biển chân mây
Lòng bão tố nổi vân rùng gỗ quý
Thăm thăm quá, một con buồn thấu thị
Mộng xa xăm mà tuổi đã xa người.
Buổi năm cùng, tháng tận gió im hơi
Nắng vẫn vàng, bỗng dừng trời trở rét
Con nhớ ấy làm hồn anh rũ liệt
Đợi Em về, ngồi vầy giọt sương tan.*

rót mật

*Hãy rót mật vào thời gian dĩ vãng
Để hồn ta say đắm đâu môi xưa;
Thơm chén đắng, một mình ta uống cạn
Để nồng nàn tình chêt đáy thiên thu.*

*Gom góp gió heo may làm bão lớn
Chờ tương lai xuân sắc chuyển hồn mùa;
Ta gọi Em, đứng bên bờ mộng tưởng
Em đã về hay sắp sửa về chưa?*

*Ta rót mật và thèm ngây vị đắng
Biển tình xưa dẫu mặn vẫn trong xanh.
Ta vẫn đó với cơn buồn vô tận,
Em còn hờn che giấu hạt long lanh.*

*Đêm vỗ cánh loài doi về khắp ngả
Khu vườn xưa hoa trái muộn tiêu điệu;
Em trở lại đường xưa hiu hắt lá
Dấu chân mờ trên lối cũ xanh rêu.*

*Ngày tháng mộng chập chờn như cánh bướm
Ta bồi hồi nằm chết giữa mê cung.
Rừng thay lá gọi hồn mùa hái lượm,
Mặt thời gian ai rót giữa thinh không?*

thu sang đất khách

*Chợt nghe tiếng ngỗng quê nào
Gió se se lạnh, trời cao mây vần
Quanh co mây néo đường trần
Mù xa biển Bắc, trắng ngàn mây Nam
Chiều không, nắng muộn ngày tàn
Cây khô lá rụng nghe vàng vỗ thu
Thuở trời đất cũ âm u
Chân quen néo thuộc tiễn đưa mộng hồn
Mai này hoa tuyết vào Đông
Một thời gian đợi, một không gian chờ.*

lên đường

*Khăn gói lên đường môt sóm mai
Trời mây hun hút cánh chim bay
Bao giờ trở lại quê hương nhỉ?
Ngược mắt nhìn nhau, tóc đã phai!*

núi xa

*Nỗi hờn sông núi chẳng nguôi ngoai
Gió vẫn tung đêm tiếng thở dài
Bóng nguyệt thương tuần treo trước cửa,
Hàng cây mờ tỏ ánh vàng phai.*

*

*Niềm vui chưa trọn cùng mây nước,
Trở giấc bâng khuâng, sâu lại sâu
Biết đến bao giờ thu có nguyệt?
Cùng Em ngồi kể chuyện xưa sau.*

*

*Mai vè, xin gửi hồn mây trắng
Nương bóng chiều hôm áp núi xa.
Đất khách quê người sâu lữ thú,
Còn nghe vọng khúc Hậu Đình Hoa.*

Khúc tương tư

*Chìm trong dòng mắt biếc
Mới biết mình tương tư
Hồn lạc cánh sao thưa
Mới hay lòng thương nhớ.*

*Áo xanh màu lá cỏ
Anh đốt lửa vàng thu
Tay gom lá rùng khô
Sáng bừng hang thạch nhũ.*

*Bỗng dưng ngàn cơn lũ
Từ đỉnh núi xưa vè
Cuộc tình nghe đã cũ
Sao lòng còn ủ ê?*

*Hòn anh đầy khoảng trống
Thánh thót bài ca mưa
Em chìm trong khói mỏng
Bay lạc vào con mơ.*

*Mùi hương bờ tóc xõa
Lạnh cả chiêu chăn nǎm
Ta chon von đỉnh nhớ
Em khuất miền xa xăm*

thèm hoa

*Em đứng tựa thèm hoa
Hắt hiu giọt nắng tà
Trông vời chim nhạn lẻ
Đã mấy mùa Thu qua.*

*Mùa Đông sầu rét muốt
Mây chiều ấp núi cao
Lối xưa mềm cỏ uốt
Mù sương người phuơng nào?*

*Đã bao chiều nắng quái
Đã mấy mùa Xuân qua
Người đi chửa trở lại
Tóc liễu buồn trăng xưa.*

*Người đi trong gió thét
Người đi trong mưa gào
Người đi trong giá rét
Người về trong chiêm bao.*

*Đã bao mùa lửa khói
Bao mùa tên đạn bay
Thêm hoa ai ngóng đợi
Vó ngựa ngoài chân mây?*

lưu lạc

*Ba mươi năm lưu lạc
Quê cũ đã mù tăm!
Chim bay về biển Bắc
Thăm thăm mong cành Nam
Ngoài song chiều đã tắt,
Hoài niệm xanh đã vàng,
Soi gương, người lạ mặt
Ngó sững ta bàng hoàng.
Tóc xưa giờ điểm bạc,
Nỗi xót tình ly tan.
Đêm dài, thân lữ khách
Quán trọ sâu mênh mang.*

*Ba mươi năm lưu lạc
Đất mẹ cách trùng khơi.
Đầy trời bông tuyêt trắng
Lòng riêng những ngâm ngùi.
Từng mùa Thu lá chết,
Bày ve khan giọng đời
Chim bằng đôi cánh mỗi
Biển động sâu khôn nguôi!
Đành thôi tình lận đận
Thao thức mộng canh trường
Người xưa xa vạn dặm
Có xót lòng tha hương?*

sa mù

*Em trở lại con đường xưa
Lắng nghe hồn gạch vỡ
Tháng Sáu Sài Gòn mưa
Chưa bao giờ biết tạnh
Nỗi nhớ
Mỏng manh buồn
Trong tiếng hát lênh đênh...*

*Anh còn lại một mình
Ngắn ngør đường phố cũ
Hàng cây xưa buông tiếng thở dài
Đèn mờ, gương mặt đỏ
Đêm Sài Gòn, đêm hiu hắt gió
Vật vờ mỗi bước chân ai?*

*Tuổi sa mù, chưa phai nỗi nhớ
Ước mơ chim
Nương cánh vạc bay
Em trở lại giải bày bao thống khổ
Anh cô đơn
Co rút cả hình hài
Em nào biết đêm anh thèm tự tử
Cắn chặt môi cho bầm thêm máu đỏ
Xác thân làm dã thú lạc rừng hoang*

*Xào xạc lá, cành khô, tiếng cú
Em trở về gõ cửa hang sâu
Nghe mạch đất ru hồn thạch nhũ
Tiếng gầm vang, gào rú dội trên đầu.*

*Chợt tỉnh chiêm bao
Một đêm nào thức dậy
Anh đi tìm
Chẳng thấy bóng Em đâu?
Tím ngắt sa mù
Một bàn tay chợt vẫy
Một bàn tay run rẩy mãi ngàn sau.*

men theo nỗi nhớ

*Men theo nỗi nhớ về nguồn
Đó Em tìm được nỗi buồn ta xưa...
Nỗi buồn ta vẫn đang đưa
Cánh chuồn bay giữa nắng trưa hạ vàng
Ta ngồi cuối mảnh vườn hoang,
Nghe trong hiu quạnh hồn tan giữa đồi
Tuổi hồng giang cánh mù khơi,
Sầu treo đỉnh nhớ nghe lời biển ru.
Cây xưa lá chét từng mùa,
Thầm nghe cỏ mục hững hờ gọi tên.
Ta về nỗi xót thầm riêng
Bóng ta với bóng chiều nghiêng ngả dài.*

khúc trầm tư

*Giận chi người đòi mắt trắng
Khi tình ta vẫn màu xanh;
Giận chi sóng gầm biển mặn
Vỗ thuyền giật bến lênh đênh.*

*Dẫu hai bàn tay úp mặt
Sao che nước mắt riêng mình?
Xoè tay, lệ rơi lã chã
Từng hạt sầu đòi kết tinh!*

*Ta ngồi xâu buôn thành chuỗi
Trên đầu một chiếc kim cô
Có sao em còn gạn hỏi?
Lời nào ta đáp vu vơ!*

*Ư, đã lâu rồi, chẳng nói
Đừng hờn, Em gọi không thưa
Nghìn năm, biển còn tiếng dội
Từ xa, nோ khuất mít mù...*

*Mỗi lần ta thốt nên lời
Mấy vòng kim cô thít lại
Ta vốn hình dung cỏ quái
Mặc tình người lấy làm vui!*

tình xưa

*Nghe như có tiếng chân bước vội
Có phải em về trên lối xưa?
Người em nhỏ mùa Thu Hà Nội
Bỗng hiện về từ một cõi thơ...*

*Từng tuổi dại một thời quá khứ
Nụ tình xanh anh hái trong mơ
Dáng e lệ em về qua cửa
Mỗi hồng đào mắt biếc đong đưa.*

*Thuở thư sinh qua thời khói lửa
Người chia xa tình chẳng chia xa
Giơ tay hái một chùm trái khô
Lòng bồi hồi xót tuổi xuân qua.*

*Anh trở lại con đường thuở nọ
(Ve xôn xao phượng đỏ sân trường)
Dù nhau dưới mưa phùn phۆ cũ
Tóc phai màu thương quá là thương.*

thoắt thôi

*Thoắt thôi tóc trắng, răng long
Tuổi xuân biêng biếc, mộng lòng bay đâu?
Dài thêm, cũng một cơn sầu
Mây đầu non đã nhuộm màu tà huy.
Cung mê níu một hồn mê
Chân xưa đã vắng, nోo về tinh khong.
Quanh ta còn đâu bụi hồng
Ngắn ngor mấy cọng cỏ bồng tiễn đưa.
Chợt nghe gió chướng chuyển mùa
Xôn xao kèn trống vỡ bờ tử sinh!
Thân xác lạnh gọi hồn linh,
Hai hàng nến thấp long lanh giọt sầu.*

lại một tháng tư đen

Hăm chín năm dài một tháng Tư
Lòng ta vời vợi bóng quê xưa
Hòn ta vẫn một hòn ly khách
Biển Thái trông sông núi mịt mù...

*Cuộc chiến đã đi qua
Lòng ta rèn hậu chấn
Hơi ơi! Trời biển rộng
Thăm thăm núi sông ta*

*Lại một tháng Tư đen
Theo ta miền đất lạ
Rừng bao mùa thay lá
Sầu hóa đá trong tim.*

*Lại một tháng Tư đen
Hòn ta còn đau tây
Phương trời xa khuất ấy
Đêm dài sâu mắng em...*

*Lại một tháng Tư đen
Ta ôm sâu viên xú
Bước chân mòn lũi thứ
Nỗi nhớ thuở nào quên?*

*Lại một tháng Tư đen
Mắt trông vời đất mẹ
Hơn phần tư thế kỷ
Quê cũ bóng xưa chìm*

*Lại một tháng Tư đen
Hỏi ai còn, ai mất?
Ta nghe lòng quặn thắt
Ngàn trùng dương nhớ thêm.*

*Lại một tháng Tư đen
Trái bao mùa Đông tuyêt
Đã phai màu mắt biếc
Đôi bờ xa cách Em.*

*Lại một tháng Tư đen
Đường chiều thân lưu lạc
Tóc xanh giờ điểm bạc
Xa khuất bóng Em chùm.*

*Lại một tháng Tư đen
Quê người ta tạm trú
Bao giờ về cố thô
Như máu chảy về tim ?*

*Cuộc chiến đã qua lâu
Lòng ta còn hậu chấn
Hỡi ơi! Trời biển rộng
Dàng dặc một cơn sầu.*

kỷ niệm đau

*Năm tháng dần trôi
Dòng đời cuộn chảy
Nụ hôn đau trên môi ngoan bồng cháy
Bụi tro tàn thành đĩ vắng xa xăm.*

*Anh hái nụ tầm xuân
Như mây lẩn ngậm ngại
Em, suối tóc năm xưa còn thơm mùi hoa bưởi
Đã thành rừng nắng quái bông lau.
Kỷ niệm đầu
Thành cơn sầu bất tuyệt
Trong giấc miên đông anh hái chùm hoa tuyết
Và Em về trắng cõi chiêm bao!
Nước chảy chân cầu
Nỗi đau hồn đá cuội
Trái tim khô - trái tim không có tuổi
Sương mù bay đỉnh núi chua già
Em có nghe tim anh thầm tiếng gọi
Kỷ niệm đầu
Thành sợi hỏi nửa đêm qua?*

tình mười năm

Yêu một khắc để mang sâu trọn kiếp
Tình mươi năm còn lại mấy tờ thư...
Vũ Hoàng Chương

*Lung linh tình một thuở
Hắt hiu đong sâu đầy
Mười năm dài thương nhớ
Ngày tháng lạc như mây...*

*Tưởng như ngoài ngàn dặm
Nào hay tình thật gân
Tưởng như sâu biển thăm
Nào hay nồng giấc Xuân.*

*Chắt chiu từng kỷ niệm
Mơ vàng chuyện tóc tơ
Mộng đòi qua thoảng chốc
Vương sầu bao ý thơ !*

*Thương môi chò, mắt đợi
Tình mây nhánh sông xa
Từ tim ta vọng lại
Tiếng sầu tình năm xưa.*

*Trở lại thành phố cũ
Quẩn quanh đường Cố Ngu
Tìm nhau trong nỗi nhớ
Nghe sóng dội đôi bờ*

*Rượu nồng ta chưa nhấp
Hồn chêt ngắt men say
Hai mái đầu xanh bạc
Thiên thu trong hồn đầy.*

*Nhớ xưa tình lận đận
Mùa học đã qua đi
Bắc, Nam xa vạn dặm
Đêm đêm trôi mộng về.*

*Mây tờ thơ ngày cũ
Đời mây nhánh sông chia
Thương ơi! cuộc tình lỡ
Dài thêm từng cơn mê...*

tổ quốc xa

*Đất khách vời trống Tổ quốc xa
Bên trời tóc trắng tuyết sương pha
Người đi khắc khoải niềm u uẩn
Tiếng cuốc sầu đưa nỗi nhớ nhà!*

chiều sơn thôn

*Mây vẫn bay trên đầu núi cũ
Chiều âm vang mây điệu khèn xa.
Bản làng hiu hắt trong sương lạnh,
Sợi khói bay vương mây nếp nhà.*

*Thấp thoáng cây xanh, mờ bụi đỗ
Áo chàm sơn nữ lối quanh co,
Lá rìng che khuất vàng trăng tூ?
Đá dựng nghìn năm vách núi xưa.*

*Nắng tắt non đoài đêm biển mực
Sao trời lấp ló, cọp gầm vang
Đâu đây suối hát lời ma nữ,
Vực thăm còn tru ngọn gió ngàn.*

*Lửa bập bùng reo, đốt xác ngày
Tiếng cồng mê đắm rượu cần say
Hồn ta bỗng nhập làm ma xó,
Ai đêm giùm ta tuổi đá này?*

*Trường Sơn rùng thăm dẫu chưa mờ
Gai sắc chân mòn, tóc bạc phơ
Lối cũ vẫn hai triền giếc ngược
Ôm güi, ai đứng khóc ngu ngo!*

Pleiku 1965

màu xanh

*Trời xanh xanh, đất cũng xanh xanh
Cùng với non sông một chút tình:
Ai khéo tạc hình trên đỉnh núi?
Nhập hồn tượng đá quý thần kinh!*

*

*Trời xanh xanh, biển cũng xanh xanh
Đỉnh núi che nghiêng bóng cổ thành;
Phản phật cờ bay mùi khói tỏa,
Nghe rèn trống trận thuở dao binh.*

*

*Trời xanh xanh, nước cũng xanh xanh
Tráng chí, hùng tâm mộng chặng lành
Sông cũ đôi bờ non nước cạn
Sứ vàng còn lại mấy đêm thanh.*

*

*Rừng xanh xanh, cỗ miếu rêu xanh
Ta với riêng ta nỗi bất bình
Tuổi trẻ qua rồi, râu tóc bạc
Biển xa nghe cá quấy đuôi kinh.*

*

*Đời xanh xanh, cỏ cũng xanh xanh
Còn với non sông một chút tình
Mây trắng qua đồi, chiều lồng thấp
Sương mờ ai thấp lửa lân tình?*

lao đao

*Từ Em xé gói trao người,
Anh về dỗ giấc mộng đòi lao đao
Đêm dài nát cả chiêm bao,
Ngày Thu ngắn lại cũng nhau tâm tư.
Cuộc tình đã chết rồi ư?
Bài thơ vội viết, hững hờ gửi ai?
Phòng riêng cửa đóng, then cài
Vầng trăng chêch bóng non đoài ngắn ngo.*

*Về qua lối cũ đường xưa
Mòn con mắt đợi người xưa chẳng còn!*

hẹn

*Mai này... hẹn sẽ về thăm
Ô hay, sao vẫn ruột takım rối to?
Biển đông vẫn cách đôi bờ
Chân mây đã khuất lối xưa mịt mù
Hạ buồn tóc điểm sương thu
Đầu non đá dựng bốn mùa miên đông
Mai này... biết có về không
Đàn mè chọt rót tiếng đồng lạnh tanh
Mộng thầm, gói mỏng chông chênh
Chân ai bước mồi néo xanh, mai về...*

như con nước lũ quanh ta

*Như con lũ cuốn trôi cành củi mục
Anh còn gì trong nỗi nhớ riêng tư?
Đời chẳng phải đâu Em, thuần hạnh phúc
Tình lệnh đênh theo sóng giật xa bờ.*

*

*Anh títẮt trôi theo dòng nước lũ
Em xa vời lảng dâng cuối chân mây
Tình đã chết tro vơ sầu núi cũ
Chiều hoang vu thăm thăm cõi lưu đày.*

*

*Mặt nhìn mặt như người dung nước lã
Xa nhau rồi không cả chút bâng khuâng
Con lũ ấy cứ xuôi về biển lạ
Anh và Em thoảng chốc đã mù tăm.*

*

*Nạn hồng thủy từ mấy ngàn năm trước
Đợt sóng thần chôn lấp tuổi vàng thau
Trong đá cũ vẫn còn nguyên chất ngọc
Em còn gì nỗi nhớ thuở xưa, sau?*

*

*Ngày và tháng trôi như dòng nước lạnh
Tuổi xuân mòn như tuổi đá xanh rêu
Ta chơi với giữa hai bờ vực thẳm
Giữa muôn chiều thảng thốt tiếng ta kêu.*

thấp nén hương lòng cho Giang Hữu Tuyên

*Thôi thé là xong một kiếp người
Từ nay khép lại chuyện buồn vui...
Những noi thường tới, không còn tới
Sao vẫn ngân vang giọng nói cười?*

*Thôi thé là xong một kiếp người
Biết bao hoài bão thuở nào nguôi?
Cố hương chìm khuất xa ngàn dặm
Đất khách nương thân quá nửa đời!*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Trường văn trận bút, trả sân chơi...
“Chiều mưa bỏ báo” không về nữa
Trái mật, phơi gan sắc vẫn tươi.*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Lợi, danh trần thế áng mây trời
Buông thân xác lạnh, hồn thanh thản
Bè bạn gần xa dấu ngậm ngùi!*

*Thôi thế là xong một kiếp người
Xuân ngoài năm chục trắng tay xuôi
Tình đời ấm lạnh xin đa tạ
Bút đã khô rồi, lệ cũng vơi!*

Virginia, 11/2004

hoài vọng

*Lửa của lòng ta nay đã tắt
Thôi nhắc làm chi những lúc xưa
Những chiều mơ mộng rồi hoài vọng
Mà bóng thời gian đã xóa mờ.*

quyết vở kỷ niệm

Cho tôi trở ngược dòng năm tháng
Với những ngày xanh của tuổi xưa.

*Ngày nhỏ tôi dành riêng vở quí
Nâng niu giấy trắng vẽ hình hoa
Bìa xanh xanh thăm màu hy vọng
Khép nép đôi bè, xát gáy da.*

*Mỗi kỳ sắp rộn tàn niên học
Tôi chuyên đưa tay các bạn bè
Viết một vài dòng làm kỷ niệm
Những ngày chung sống mái trường quê.*

*Những cảm tình chân thành mệt thiết
Duyên trai đôi lứa cũng si mê
Ngày cuối cùng trao nhau tặng vật
Ôm nhau rưng rức khóc chia ly.*

*Cô bạn hiền đôi mắt đắm mơ
Lụa vân gò điệu ghép thành thơ
Đã cười rồi hẹn ngày xa cách
Sẽ gặp nhau bằng những cánh thu.*

*Bao nhiêu nét chữ mềm thon dáng
Nắn nót như trang vở bắt đầu
Bao nhiêu nét vẽ hình hoa bướm
Quanh những tên người viết quấn nhau.*

*Bao nhiêu chữ ký hàm đôi nghĩa
Mỗi năm học một cuộc chia xa
Hình ảnh bạn bè trong ký ức
Còn ghi ký niêm chẳng phai nhòa.*

*Nay nhập trường to học lớp đồi
Tranh niêm quá vắng nhớ xa xôi
Những chiêu cắp sách tung tăng chạy
Khắp ngả đường vang rộn tiếng cười.*

*Mỗi lần phượng đốt màu hoa lửa
Và những người em rộn bão trường
Chao ôi! Luyến tiếc ngày thơ ấu
Của lớp thân yêu, của học đường.*

*Tôi giờ lần từng trang vở cũ
Đọc từng dòng chữ nét đơn sơ
Ngắm từng bộ mặt trên khuôn ảnh
Sông lại mùa xanh của tuổi xưa...*

1952

Phụ Gắn

rồi ngày tháng qua đi

*Rồi ngày và tháng cũng qua đi như chưa một lần có mặt
Anh còn gì trong nắm tay xuôi?
Tuổi và năm cũng trôi về néo khuất
Nỗi nhớ trong Em rồi cũng phai phôi.*

*Mặt trời chiều nay vẫn đầy
Hỏi thăm bóng cũ ta đâu?
Vầng nguyệt đêm nay vẫn vậy
Còn không hai bóng chung đầu?*

*Ngày và tháng cũng qua đi như chưa bao giờ có thật
Hãm bốn giờ qua có nghĩa gì chăng?
Giây và phút cũng theo nhau đuổi bắt
Đông sẽ tàn và Xuân lại sang Xuân.*

*Mùa Thu chét trên lưng chừng núi
Nắng Hạ vàng dí roi lưng sâu kia
Biển thét sóng, nghìn năm tiếng dội
Đá tro gan tuế nguyệt xanh rì...*

*Tình cũng vậy, cũng đi vào quá khứ
Ngày lênh đênh và tháng cũng lênh đênh.
Kỷ niệm cũ sẽ chôn vùi đáy mõ
Em chưa về cõi đại vẫn vâng quanh.*

*Ôm hữu hạn ta xuôi miền ảo tưởng
Ngắn ngoi tìm, tìm mãi, ngắn ngoi thôi.
Ta hiện diện nào hay vô sắc tưởng
Mây chiềng bay, chìm nổi cuối chân trời.*

Phụ bản 1:
Quýdenver

Rồi ngày tháng qua đi

Thơ: Hoàng Song Liêm
Nhạc: Quýdenver

A

Rồi ngày và tháng cung qua đi như chưa một lần có mặt.
Anh còn gì trong nắm tay xuôi. Tuổi và năm cung trôi về nèo khuất. Nỗi
nhớ trong Em rồi cũng phai phôi. Mặt trời chiều nay vẫn
đấy. Hồi thảm bóng cũ ta đâu. Vắng Nguyệt đêm nay vẫn
vậy. Còn không hai bóng chung đâu. Tình cung
vậy cũng đi vào quá khứ. Ngày lênh đênh và tháng cung lênh đênh. Kỷ niệm
xưa sê chôn vùi đáy mộ. Em chưa về cõi đại vẫn vây quanh.

tạ tình em

*Cám ơn em đã đến trong đời
Chia sẻ cùng tôi nỗi ngọt bùi
Từ thuở hàn vi sờn áo vải
Đến bây giờ tóc điểm sương phơi.*

*Năm chục năm bao ngày lận đận?
Thế thời rời đổi vẫn bên nhau
Biển đâu vẫn một niềm son sắt
Chung một tình sâu, một nghĩa sâu.*

*Hăm tám năm dài nương đất khách
Xót bao nước mắt, giọt mồ hôi
Trước sau vẫn một lòng chung thủy
Má ấp, vai kề bước sánh đôi.*

*Thầm cảm ơn Trời, tuổi bảy mươi
Mừng em yêu dấu mong đêm cưới
Vợ chồng hòa thuận, vui con cháu
Thơ tạ tình em - hạnh phúc tôi.*

Phụ bản 2:
Phạm Tuân

Ta Tình Em

1

Thơ: Hoàng Song Liêm
Nhạc: Phạm Tuân

Ballad
D

A F#m D

D D F#m

D Rall D D D D7

Cám ơn em đã đến trong đời. Chia sẻ cùng

Ddim7 F#m B7 Em

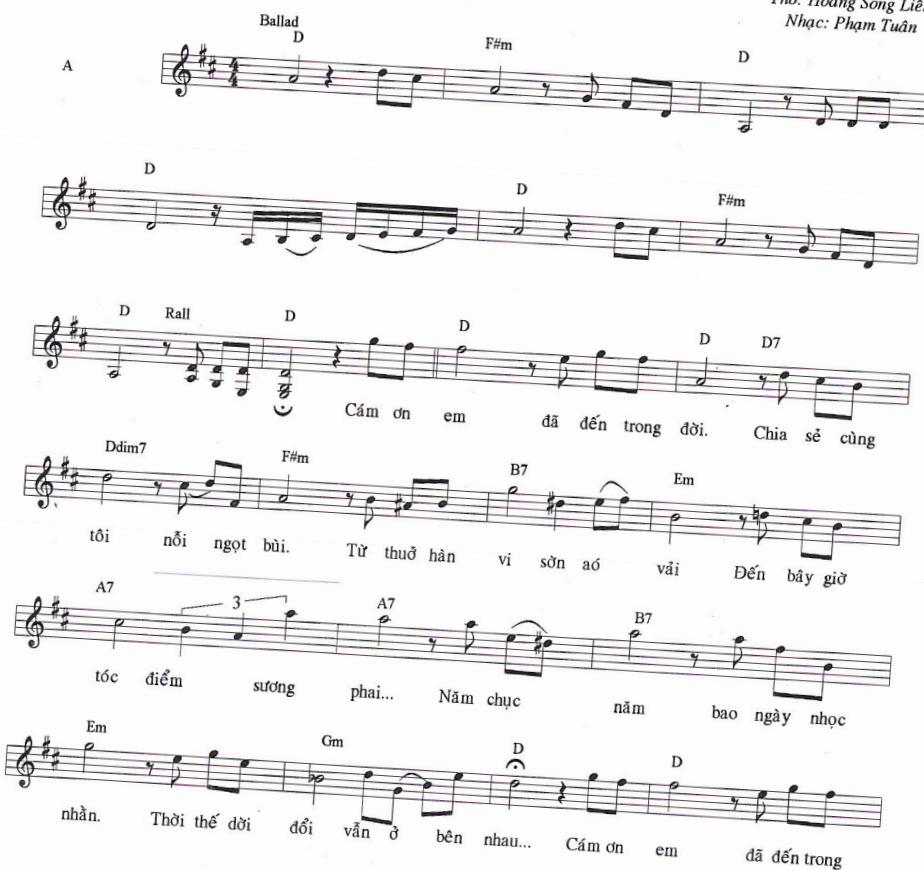
tôi nỗi ngọt bùi. Từ thuở hàn vi sờn áo vải Đến bây giờ

A7 A7 B7

tóc điểm sương phai... Năm chục năm bao ngày nhọc

Em Gm D D

nhẫn. Thời thế đổi vẫn ở bên nhau... Cám ơn em đã đến trong

D D7 G F#m B7
 dời. Chia sẻ cùng tôi nỗi ngọt bùi. Từ thuở hàn vi sờn áo

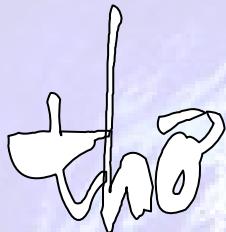
Em A7 D
 vải. Đến bây giờ tóc điểm sương phai... Đằng dắng năm

Bb D Em D
 dài nương đất khách. Xót bao nước mắt giọt mồ hôi. Trước sau vẫn

G D A7 D
 một lòng thuỷ chung. Áp má vai kề bước sánh dời. Thầm cảm ơn

D D G Ddim7 D
 Trời tuổi bảy mươi. Mừng em yêu dấu mong đêm cưới. Đôi ta hòa

Em A7 A Rall D
 thuận vui con cháu. Thơ tạ tình em hạnh phúc tôi!...

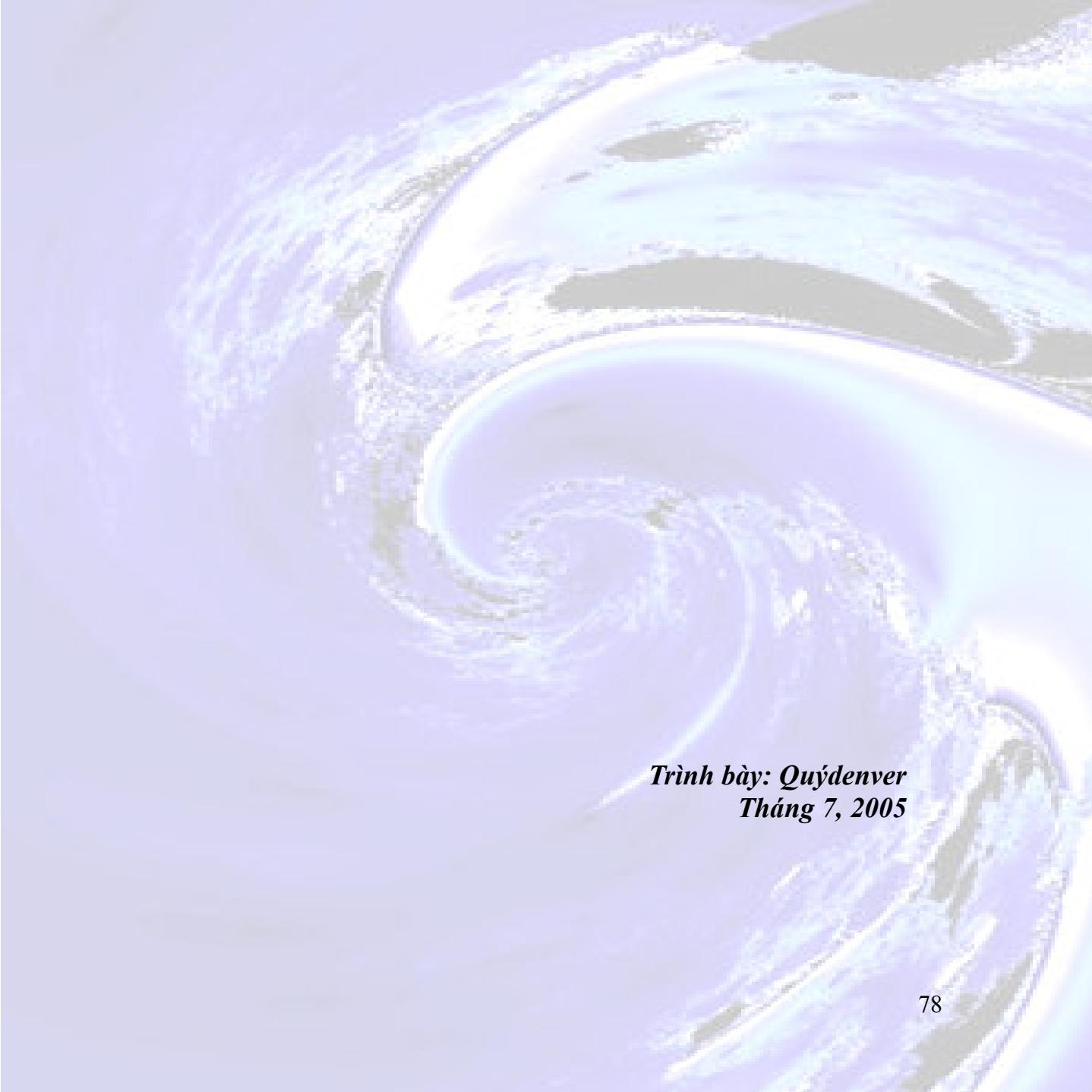
Hoàng Sông Liêm

Xứ lạ	04
Chơi voi	06
Nuả vời	08
Hà Nội đêm giãn từ	09
Đôi mắt	12
Hội hoa đăng	14
Cô độc	16
Em xa	18
Nhớ nhà trăng tổ	19
Viết cho em	20
Rót mật	22
Thu sang đất khách	24
Lên đường	25
Núi xa	26
Khúc tương tư	28

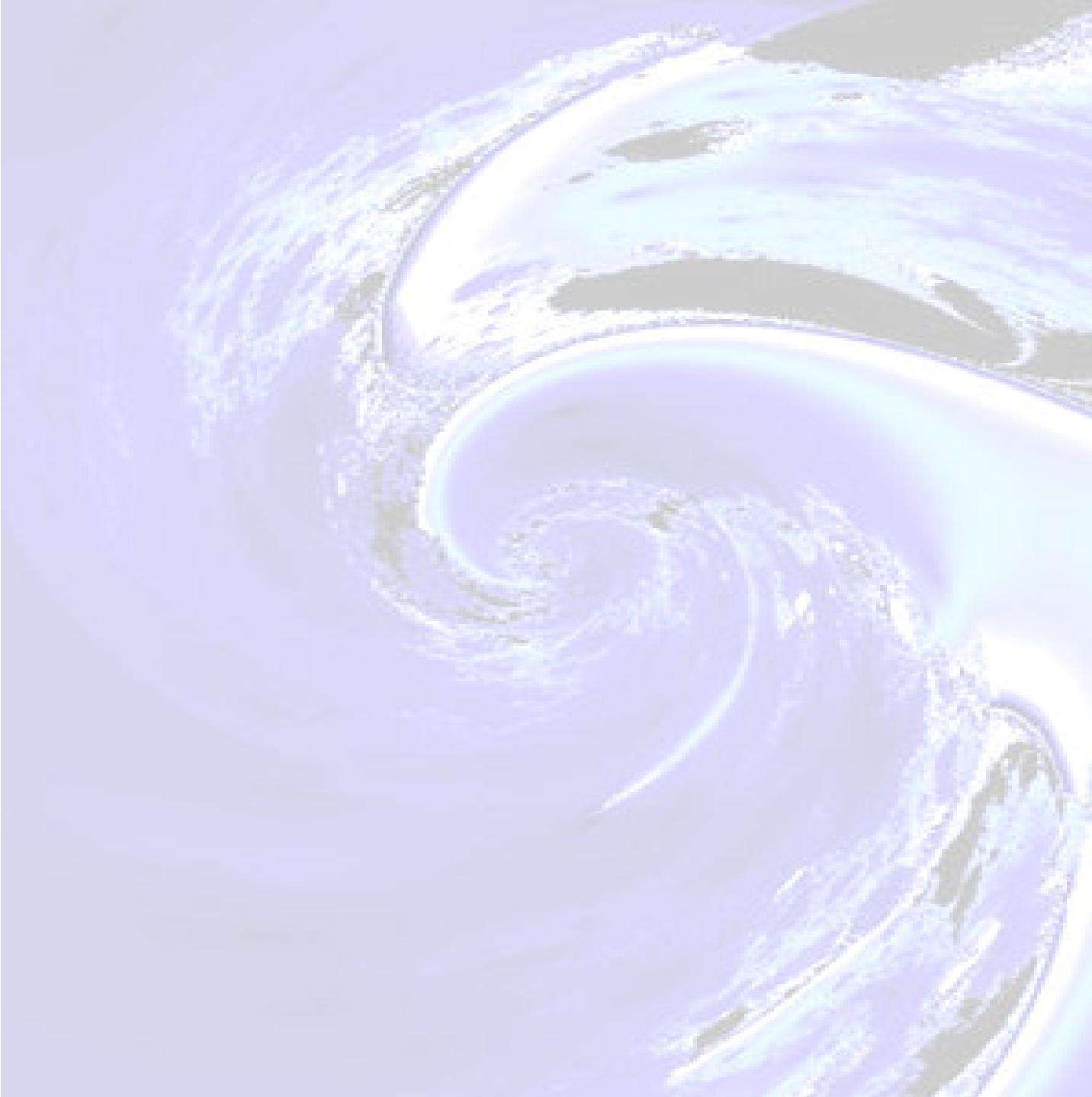
Thềm hoa	30
Lưu laic	32
Sa mù	34
Men theo nỗi nhớ	37
Khúc trầm tư	38
Tình xưa	40
Thoắt thôi	42
Lại moat tháng tư đen	43
Kỷ niệm đâ	46
Tình mười năm	48
Tổ quốc xa	51
Chiều sơn thôn	52
Màu xanh	54
Lao đao	56
Hẹn	57
Như con nước lũ quanh ta	58
Thắp nén hương long cho Giang Hữu Tuyên	60
Hoài vọng	61
Quyển vở kỷ niệm	62

Phụ bản

<i>Phụ bản 1: Quýdenver (phổ nhạc “Rời ngày tháng qua đi”)</i>	64
<i>Phụ bản 2: Phạm Tuân (phổ nhạc “Tạ tình em”)</i>	68

*Trình bày: Quýdenver
Tháng 7, 2005*

Hoàng Song Liêm sinh năm 1934 tại Hà Nam.
Đã cộng tác với các báo Tia Sáng, Hồ Quan vv...
ở Hà Nội vào những năm 1949, 1950.
Chủ bút Chiếu bóng tuần báo, Hà Nội 1951.

Đã in:

Thơ Hoàng Song Liêm - Nghiêm Huy Giao,
Khoa-Sơn xuất bản tại Hà Nội năm 1952.
Thơ Hoàng Song Liêm, nhà Xuất bản Văn Nghệ,
Hà Nội năm 2004.